

ULKOMAISTEN ALUSTEN MITTAKIRJAT

Kansainvälinen aluksenmittausyleissopimus, 1969, tuli voimaan 18 päivänä heinäkuuta 1982. Samana päivänä tuli voimaan myös asetetus aluksenmittauksesta vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaan (522/82).

Asetuksen määrittelemän ulkomaalaisten alusten mittakirjojen käsittelyn selventämiseksi annetaan seuraavat ohjeet.

I Normaali menettely

Ulkomaalaisten alusten esittämät seuraavat mittakirjat on hyväksyttävä:

1. Kansainväliseen yleissopimukseen, 1969, liittyneiden valtioiden asianomaisten viranomaisten antama

kansainvälinen mittakirja (1969)

Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n ilmoituksen mukaan yleissopimukseen ovat liittyneet seuraavat valtiot ja alueet:

Valtiot

Alankomaat	Iso-Britannia
Algeria	Israel
Argentiina	Italia
Australia	Itävalta
Bahamasaaret	Japani
Bangladesh	Jemen
Barbados	Jugoslavia
Belgia	Kiina
Brasilia	Kolumbia
Bulgaria	Korean tasavalta
Chile	Liberia
Cuba	Meksiko
Espanja	Monaco
Etelä-Afrikan Tasavalta	Norja
Fridži	Panama
Filippiinit	Peru
Ghana	Puola
Guinea	Ranska
Intia	Romania
Irak	Ruotsi
Iran	Saksan Demokraattinen tasavalta
Islanti	Saksan Liittotasavalta

Saudi Arabia
Sosialististen Neuvostotasavaltojen
liitto
Sveitsi
Syyrian Arabitasavalta
Tanga
Tanska

Trinidad ja Tobago
Tsekkoslovakia
Turkki
Unkari
Uusi Seelanti
Yhdysvallat

Alueet

Alankomaiden Antillit
Bermuda

Hong Kong

2. Ulkomaisen aluksen, jolla ei ole hyväksyttävää mittakirjaa on esitettävä suomalaisen aluksenmittaajan antama

todistus ulkomaalaisen aluksen vetoisuudesta

II Siirtymävaihe

Alussa mainittujen yleissopimuksen ja asetuksen ylimenosäädösten perusteella on toistaiseksi, enintään kuitenkin 18 päivään heinäkuuta 1994, hyväksytty jäljempänä kohdissa 3 ja 4 mainitut mittakirjat ja kohdassa 5 mainittu vetoisuustodistus.

3. Yleissopimukseen yhdenmukaisesta aluksenmittausjärjestelmästä, 1947, eli ns. Oslon Sopimukseen liittyneistä jäsenvaltioista koitoisin olevalle alukselle asianomaisen viranomaisen antama

kansallinen ja kansainvälinen mittakirja

Jäsenvaltiot:

Alankomaat
sekä Alankomaiden Antillit
Gabon
Islanti
Israel
Kambodza
Keski-Afrikan tasavalta
Madagaskar
(Malagasy)

Marokko
Norja
Norsunluurannikko
Puola
Ranska
Saksan Demokraattinen
tasavalta
Saksan Liittotasavalta
Senegal

4. Merenkulkuhallituksen 2.5.1947 tekemän päätöksen perusteella on hyväksyttävä Ruotsin ja Tanskan asianomaisten viranomaisten antama

kansallinen mittakirja

Huom! Mittakirja on otsikoitu "Internationellt mätbrev".

5. Annettaessa

todistusta ulkomaalaisen aluksen vetoisuudesta

yleissopimuksen voimaantullessa olemassaolleelle alukselle tulee

aluksenmittaajan ottaa huomioon mahdollisen vetoisuusmerkin suomat etuisuudet (vetoisuuteen lukematta jätetyissä tiloissa ei tarvitse olla tonnistoaukkoja) vain seuraavista maista kotoisin olevien alusten osalta:

Argentiina	Kiinan Kansantasavalta
Bahama	Kypros
Belgia	Liberia
Brasilia	Panama
Espanja	Peru
Ghana	Sveitsi
Japani	Tsekkoslovakia
Jugoslavia	Yhdysvallat
Kuwait	

III Erityistapaukset

6. Kahdenkeskeisten erityissopimusten perusteella on hyväksyttävä seuraavista valtioista tai niihin liittyviltä alueilta kotoisin oleville aluksille asianomaisten viranomaisten antama

kansallinen mittakirja

Valtiot:

Australia	Kiina
Etelä-Afrikan Tasavalta	Pakistan
Intia	Sosialististen Neuvostotasa-
Irlanti	valtojen liitto
Iso-Britannia	Sri Lanka (Ceylon)
Kanada	Uusi Seelanti

Alueet:

Aden	Grenada
Antigua	Guiana
Bermuda	Hong Kong
Brittiläinen Antarktinen	Kanaalin saaret
alue	Man
Brittiläinen Honduras	Mauritius
Brittiläiset Neitsytsaaret	Montserrat
Brittiläiset Salomonsaaret	St. Christopher
Gaymansaaret	St. Helena (ja alusmaat)
Dominica	St. Lucia
Falklandin saaret	St. Vincent
Gibraltari	Seychellien saaret
Gilbertin ja Ellicensaaret	Turks- ja Caicossaaret

Tämä tiedotuslehti kumoaa tiedotuslehden n:o 15/82.

Merenkulkuosaston päällikkö
merenkulkuneuvos

Oso Siivonen

Toimistoinsinööri

Åke Wiberg

KD 910/83/101
ISSN 0430-5345

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

8.4.1983

Helsingfors

Nr 5/83

UTLÄNDSKA FARTYGS MÄTBREV

Den internationella skeppsmättningskonventionen av år 1969 trädde i kraft den 18 juli 1982. Samtidigt trädde också i kraft förordningen angående skeppsmätning enligt 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (522/82).

För att klarlägga behandlingen av mätbrev för utländska fartyg jämlikt sagda förordning ges följande instruktioner.

I Normalt förfarande

Mätbrev företett av utländskt fartyg skall godkännas som följer:

1. Av vederbörande myndigheter i land som anslutit sig till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention utfärdat

internationellt mätbrev (1969)

Enligt meddelande från den internationella sjöfartsorganisationen IMO, har följande stater och territorier anslutit sig till konventionen:

Staterna

Algeriet	Japan
Argentina	Jemen
Australien	Jugoslavien
Bahama	Kolumbien
Bangladesh	Koreanska Republiken
Barbados	Kina
Belgien	Liberien
Brasilien	Mexico
Bulgarien	Monaco
Chile	Nederländerna
Cuba	Norge
Danmark	Nya Zeeland
Fidži-öarna	Panama
Filippinerna	Peru
Frankrike	Polen
Förenta Staterna	Rumänien
Ghana	Saudi-Arabien
Guinea	Schweiz
Indien	Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund
Irak	Spanien
Iran	Stor-Britannien
Island	Sverige
Israel	Sydafrikanska Republiken
Italien	

Syriska Arabrepubliken
Tanga
Tjeckoslovakien
Trinidad och Tobago
Turkiet

Tyska Demokratiska Republiken
Tyska Förbundsrepubliken
Ungarn
Österrike

Territorierna

Bermuda
Hong Kong

Nederländska Antillerna

2. Utländskt fartyg, vars mätbrev ej kan godkännas, skall förete av finsk skeppsmätare utfärdat

bevis över utländskt fartygs dräktighet

II Övergångsperiod

På grund av övergångsbestämmelserna i ovan nämnda konvention och förordning skall tills vidare, dock ej efter den 18 juli 1994 godkännas nedan i punktionerna 3 och 4 nämnda mätbrev samt i punkt 5 nämnda dräktighetsbeviset.

3. Av vederbörande myndighet i medlemsland i konventionen om ett enhetligt skeppsmätningssystem, 1947, dvs. den sk. Oslo konventionen åt fartyg utfärdat

nationellt och internationellt mätbrev

Medlemsländerna:

Central-Afrikanska Republiken
Elfenbenskusten
Frankrike
Gabon
Island
Israel
Kambodja
Madagaskar (malagasy)

Marocko
Nederländer
jämta Nederländska Antillerna
Norge
Polen
Senegal
Tyska Demokratiska Republiken
Tyska Förbundsrepubliken

4. På grund av sjöfartsstyrelsens beslut av den 2.5.1947 godkännes av Sveriges och Danmarks vederbörande myndigheter utfärdat

nationellt mätbrev

Obs! Mätbrevet har rubriken "Internationellt mätbrev".

5. Vid utfärdandet av

bevis över utländskt fartygs dräktighet

behöver skeppsmätare beakta fördelarna som eventuellt dräktighetsmärke medför (uteslutna rum behöver ej vara försedda med tonnageöppningar) på fartyg, hemmahörande endast i följande länder:

Argentina
Bahama
Belgien

Brasilien
Cypern
Fokrepubliken Kina

Förenta Staterna
Ghana
Japan
Jugoslavien
Kuwait
Liberia

Panama
Peru
Schweiz
Spanien
Tjeckoslovakien

III Särskilda fall

6. På grund av särskilda bilaterala avtal godkännes av vederbörande myndigheter i följande länder eller territorier utfärdat

nationellt mätbrev

Staterna:

Australien
Indien
Irland
Kanada
Kina
Nya Zeeland

Pakistan
Socialistiska Rådsrepublikernas
Förbund
Sri Lanka (Ceylon)
Stor-Britannien
Syd-Afrikanska Republiken

Territorierna:

Aden
Antigua
Bermudasöarna
Brittiska antarktiska territorier
Brittiska Honduras
Brittiska Jungfruöarna
Brittiska Salomonöarna
Caymanöarna
Dominica
Falklandsöarna
Gibraltar
Gilbert- och Elliceöarna
Grenadå

Gyana
Hong Kong
Kanalöarna
Man
Mauritius
Montserrat
St. Christopher
St. Helena (och lydland)
St. Lucia
St. Vincent
Seychellerna
Turks- och Caicosöarna

Detta informationsblad ersätter informationsbladet nr 15/82.

Chefen för sjöfartsavdelningen
sjöfartsråd

Oso Siivonen

Byråingenjör

Åke Wiberg